บทที่ 4
มาตรการด้านภาษีเพื่อจูงใจลงทุนในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงมาตรการด้านภาษีเพื่อจูงใจการตัดสินใจลงทุนในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยศึกษาจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง แบ่งออก เป็นสองกลุ่ม กลุ่มที่หนึ่ง เป็นเจ้าหน้าที่ของธุรกิจไทยที่เข้าไปลงทุนในประเทศเวียดนาม ที่มีการดำเนินธุรกิจมีลักษณะที่ต่างกัน ประกอบไปด้วย Red Bull Viet Nam Company Limited ธนาคารกรุงเทพ (มหาชน) จำกัด TAY NINH TAIIOCA VAN MINH AB Manufacturing & Trading Company Limited และ บริษัท Loxley จำกัด (มหาชน) กลุ่มที่สอง คือเจ้าหน้าที่ของรัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ประกอบไปด้วย เจ้าหน้าที่กรมการค้าต่างประเทศ เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการลงทุน และเจ้าหน้าที่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

โดยการศึกษาครั้งนี้ได้นำข้อมูลด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษี ของประเทศเวียดนามเปรียบเทียบกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีของประเทศไทย เพื่อให้ทราบถึงประเด็นมาตรการภาษีที่จูงใจ ตลอดจนศึกษาถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนเพื่อเป็นแนวทางในการเปิดโอกาสให้ชาวต่างชาติตัดสินใจเข้าไปลงทุนในประเทศเวียดนาม

4.1 สิทธิประโยชน์ทางภาษี

ประเทศเวียดนามให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เด่น น่าสนใจ เพื่อให้ทราบประเด็นที่จูงใจจึงใช้วิธีเปรียบเทียบสิทธิประโยชน์ทางภาษีระหว่างประเทศเวียดนามกับประเทศไทยดังนี้

4.1.1 สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

4.1.1.1 ช่วงอัตราภาษีที่ได้รับการยกเว้น

สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับชาวต่างชาติที่มาลงทุนในประเทศเวียดนามและมีถิ่นพำนักในประเทศเวียดนามตั้งแต่ 183 วันขึ้นไป เงินได้ที่เกิดขึ้นดังกล่าวเป็นเงินที่เฉลี่ยต่อเดือนและไม่หักค่าลดหย่อนใดๆ ซึ่งเป็นเงินได้ที่ต้องนำมาคำนวณการเสียภาษีตามอัตราดังแสดงตารางที่ 4.1 สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับชาวต่างชาติที่มีเงินได้ในประเทศไทย และมีถิ่นพำนักในประเทศไทยตั้งแต่ 180 วันขึ้นไป เงินได้ที่เกิดขึ้นดังกล่าวเป็นเงินได้ทั้งปี นำมาหักค่าใช้จ่ายตามกฎหมายกำหนด และยังนำมาหักค่าลดหย่อนได้อีกถึงจะนำมาคำนวณการเสียภาษีตามอัตราดังแสดงตารางที่ 4.1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.1 แสดงเปรียบเทียบอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ระหว่างประเทศเวียดนาม กับประเทศไทย

ประเทศเวียดนาม		**ประเทศไทย**	
ชาวเวียดนาม		ชาวไทย/ชาวต่างชาติ	
รายได้ (ด่อง/เดือน)	อัตราภาษี (%)	เงินได้สุทธิ (บาท)	อัตราภาษี (%)
0 - 8,000,000	0	0 - 150,000	ยกเว้น
8,000,001- 20,000,000	10	150,000 - 500,000	10
20,000,001- 50,000,000	20	500,000 - 1,000,000	20
50,000,001- 80,000,000	30	1,000,000 - 4,000,000	30
มากกว่า 80,000,001	40	มากกว่า 4,000,000	37

จากตารางที่ 4.1 จะเห็นได้ว่าเงินได้ที่ได้รับการยกเว้นของประเทศเวียดนามมีจำนวนเงินที่มากกว่าประเทศไทย โดยตารางได้แสดงค่าเงินที่แตกต่างกัน ดังนั้นจะขอแปลงค่าเงินตราของประเทศเวียดนาม และประเทศไทย เป็นเงินเหรียญสหรัฐ ดังแสดงตารางที่ 4.2 เพื่อเห็นประเด็นจูงใจได้ชัดขึ้น

ตารางที่ 4.2 แสดงเปรียบเทียบอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เป็นค่าเงินเหรียญสหรัฐอเมริกา ระหว่างประเทศเวียดนามกับประเทศไทย

หน่วย : เหรียญสหรัฐ

ชาวต่างชาติในประเทศเวียดนาม		**ชาวต่างชาติในประเทศไทย**	
รายได้ (ต่อเดือน)	อัตราภาษี (%)	เงินได้สุทธิ	อัตราภาษี (%)
0 - 319,280	0	0 - 4,215	ยกเว้น
319,281 - 789,403	10	4,216 - 14,052	10
789,404 - 1,996,008	20	14,053 - 28,105	20
1,996,009 - 3,193,613	30	28,105 - 112,422	30
มากกว่า 3,193,613	40	มากกว่า 112,422	37

หมายเหตุ อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ 21 มีนาคม 2552 1 เหรียญสหรัฐ เท่ากับ 35.58 บาท หรือ 1 เหรียญสหรัฐ เท่ากับ 25,056 ด่อง (ธนาคารกรุงเทพจำกัด, 2552 : ออนไลน์)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าหากบุคคลธรรมดาที่มีเงินได้ 0 – 8,000,000 ต่องต่อเดือน หรือ 0 - 319,280 เหรียญสหรัฐ ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ หากเทียบกับประเทศไทยบุคคลธรรมดาที่มีเงินได้สุทธิ 0 - 150,000 บาท หรือ 0 – 4,215 เหรียญสหรัฐ ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้

นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าช่วงเงินได้ในการเสียภาษีของประเทศเวียดนามที่แสดงในแต่ละช่วงเป็นเงินได้ต่อเดือนและเป็นเงินได้ที่ไม่มีการหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนใดๆ ทั้งสิ้น แต่ของประเทศไทยเป็นเงินได้สุทธิทั้งปีที่เป็นเงินได้หลังหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนแล้ว

เพื่อให้การเปรียบเทียบเงินได้ที่ได้รับการยกเว้นภาษีได้ชัดเจนขึ้นระหว่างประเทศเวียดนามที่มีเงินได้ในช่วง 0 - 319,280 เหรียญสหรัฐต่อเดือน หรือ 0 – 8,000,000 ต่องต่อเดือน ทางด้านประเทศไทยหากจะเปรียบเทียบกับประเทศเวียดนามถึงเงินได้ที่ไม่หักค่าใช้จ่ายและไม่หักค่าลดหย่อนแล้ว เงินได้ที่อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ต้องเสียภาษีเฉลี่ยแล้วไม่เกิน 0 – 562.12 เหรียญสหรัฐต่อเดือน หรือ 20,000 บาทต่อเดือน (20,000 บาท คำนวณได้จาก นำเงินได้สุทธิ เฉลี่ยต่อเดือน บวกกลับ ค่าลดหย่อนเฉลี่ยต่อเดือน บวกกลับ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน = 12,500 + 5,000 + 2,500)จากตารางที่ 4.2 จะเห็นได้ว่าสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประเทศเวียดนาม ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีมากกว่าประเทศไทยเพราะช่วงเงินได้ที่ได้รับการยกเว้นมากกว่าประเทศไทย

4.1.1.2 สิทธิประโยชน์ทางด้านระยะเวลา

สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอีกประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจคือ หากชาวต่างชาติที่มีรายได้และพำนักในประเทศเวียดนามไม่ถึง 183 วัน รายได้ดังกล่าวต้องนำไปเสียภาษีในอัตราคงที่คือร้อยละ 25 โดยรายได้ดังกล่าวไม่หักค่าลดหย่อนใดๆ ส่วนสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของชาวต่างชาติที่มีรายได้และพำนักในประเทศไทยไม่ถึง 180 วัน ได้รับการยกเว้นภาษี

ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบระยะเวลาพำนักในประเทศที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ระหว่างประเทศเวียดนามกับประเทศไทย

ชาวต่างชาติในประเทศเวียดนาม		**ชาวต่างชาติในประเทศไทย**	
เงินได้	อัตราภาษี(%)	เงินได้	อัตราภาษี(%)
มีรายได้และพำนักในเวียดนามไม่ถึง 183 วัน	25	มีรายได้ และพำนักในไทยระยะเวลารวมไม่ถึง 180 วัน	ยกเว้นภาษี
มีรายได้และพำนักในเวียดนามตั้งแต่ 183 วันขึ้นไป	0 - 40	มีรายได้ และพำนักในไทยระยะเวลารวมถึง 180 วัน	0 - 37

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าเหตุที่จูงใจทางด้านภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่เป็นชาวต่างชาติพำนัก ในประเทศเวียดนามรวมระยะเวลาแล้วไม่ถึง 183 วัน เสียภาษีเงินได้ในอัตราร้อยละ 25 หากเกินกว่า 183 วัน เสียภาษีเงินได้ในอัตราปกติคือร้อยละ 0 – 40 แต่ประเทศไทย หากเป็นชาวต่างชาติที่พำนักในประเทศไทยรวมระยะเวลาแล้วไม่ถึง 180 วันไม่ต้องเสียภาษี หากรวมเวลาแล้วถึง 180 วัน ต้องเสียภาษีในอัตราภาษีปกติ คือ อัตราร้อยละ 0 – 37 นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าประเทศเวียดนามให้สิทธิประโยชน์ทางด้านระยะเวลาในการพำนักในประเทศมากกว่าประเทศไทยถึง 3 วัน

จากการสัมภาษณ์ภาคเอกชน (ประเสริฐ สุวิทยะศิริ, สุชาติ เศวตกมล, เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรกิจต่างประเทศบริษัท Red Bull Viet Nam Company Limited, เจ้าหน้าที่ธนาคารกรุงเทพ (มหาชน) จำกัด, เจ้าหน้าที่บริษัท TAY NINH TAIIOCA. สัมภาษณ์. 1 สิงหาคม 2551.) ทราบว่า ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นภาษีที่ผู้ที่เข้าไปลงทุนต้องเสียภาษีทุกคนโดยประเทศเวียดนามใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นเหตุจูงใจให้ผู้ลงทุนอยู่ภายในประเทศเป็นระยะเวลานาน จะส่งผลดีต่อผู้ลงทุนคือ อาจเสียภาษีเงินได้น้อยลง หากเข้ามาอยู่ในประเทศเวียดนามในระยะเวลาอันสั้น ผู้ลงทุนเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตราคงที่ คือร้อยละ 25 ทำให้ผู้ลงทุนเสียภาษีเงินได้มากกว่าหากเข้ามาอยู่ในประเทศเวียดนามในระยะเวลานานจะเสียภาษีน้อยกว่า

จากการสัมภาษณ์ภาครัฐ (ไพโรจน์ ปฐมวัฒน, ภูมิทัศ รุมังคละ, เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการลงทุน. สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม 2551.) ทราบว่า ผู้ลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้บุคคลน้อยกว่าสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินนิติบุคคล เนื่องจากผู้ลงทุนส่วนใหญ่มุ่งเน้นการเข้าไปลงทุนเพื่อให้ได้ผลตอบแทนซึ่งผลตอบแทนที่ได้รับอยู่ในรูปของกำไร เมื่อธุรกิจมีกำไร ส่งผลให้รายได้ของนายจ้าง ลูกจ้าง ก็เพิ่มขึ้นตามมา ส่วนด้านระยะเวลาในการพำนักในประเทศเวียดนามผู้ลงทุนให้ความสำคัญมากเพราะหากพำนักในประเทศเวียดนามไม่ถึง 183 วัน อาจเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในจำนวนเงินที่สูงกว่าพำนักในประเทศเวียดนามเกินกว่า 183 วัน

4.1.2 สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคล

ภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นภาษีที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจโดยตรง การคำนวณหาภาษีที่ต้องชำระหากเป็นฐานกำไรสุทธิสามารถคำนวณจากเงินได้ที่ได้จากการดำเนินงานโดยตรงหักด้วยค่าใช้จ่ายของกิจการตามกฎหมายภาษีของแต่และประเทศกำหนดไว้

ประเทศเวียดนามให้นิติบุคคลในรูปผู้ประกอบการท้องถิ่น และผู้ประกอบการชาวต่างชาติเสียภาษีเงินได้จากฐานกำไรสุทธิในอัตราร้อยละ 25 ดังแสดงตารางที่ 4.4 การคำนวณกำไรสุทธิคำนวณได้จากเงินได้รวมที่ได้จากการดำเนินธุรกิจ หัก ค่าใช้จ่ายของกิจการที่สามารถหักได้

ในประเทศไทย นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือต่างประเทศเมื่อดำเนินธุรกิจแล้วมี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

เงินได้ให้นำเงินได้มาคำนวณหาภาษีที่ต้องชำระ ฐานในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของประเทศไทย มี 4 ฐาน หากเป็นฐานกำไรสุทธิประเทศไทยเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 30

ตารางที่ 4.4 เปรียบเทียบสิทธิประโยชน์อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ระหว่างประเทศเวียดนามกับประเทศไทย

ประเทศเวียดนาม		**ประเทศไทย**	
ธุรกิจ	อัตราภาษี (%)	ธุรกิจ	อัตราภาษี (%)
สำหรับผู้ประกอบการท้องถิ่นและผู้ประกอบการต่างชาติ	25	สำหรับผู้ประกอบการท้องถิ่นและผู้ประกอบการต่างชาติ	30
ผู้ประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมจะเรียกเก็บภาษีในอัตราพิเศษขึ้นอยู่กับประเภทและที่ตั้งของกิจการ	3 อัตราคือ 10 , 15 และ 20	ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมการลงทุน	ได้รับการยกเว้น 3 – 8 ปี
ผู้ประกอบการก่อตั้ง หรือย้ายที่ตั้งใหม่ไปยังแหล่งเงินทุน ที่รัฐบาลให้ความสำคัญเป็นพิเศษหากมีกำไร	ยกเว้นภาษีใน 4 ปีแรกที่มีกำไร	ผู้ประกอบการที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมและได้รับการส่งเสริมการลงทุน	ได้รับการยกเว้น 3 – 8 ปี
หลังจากนั้นจะได้รับลดหย่อนภาษีลงครึ่งหนึ่งติดต่อกัน	ไม่เกิน 9 ปี		
การโอนผลกำไรกลับประเทศ	-	การโอนผลกำไรไปต่างประเทศ	10
นิติบุคคลที่ให้บริการด้านซอฟแวร์ที่ก่อตั้งใหม่เสียภาษีอัตราเดียวใน 15 ปี	10	สำหรับผู้ประกอบการท้องถิ่นและผู้ประกอบการต่างชาติ	30

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าภาษีเงินได้นิติบุคคลของประเทศเวียดนามมุ่งให้การสนับสนุนผู้ที่ต้องการเข้าไปลงทุนในประเทศเวียดนามเป็นอย่างมากนั่นคือ มีอัตราในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับผู้ประกอบการท้องถิ่น และผู้ประกอบการต่างชาติในอัตราร้อยละ 25 ซึ่งน้อยกว่าประเทศไทยที่มีอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 30

ถ้าผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมประเทศเวียดนามเรียกเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลใน 3 อัตรา คือ อัตราร้อยละ 10 ร้อยละ15 และร้อยละ 20 เพื่อจูงใจผู้ลงทุน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทและที่ตั้ง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ของกิจการ ในประเทศไทยหากผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมการลงทุนได้การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลในระยะเวลา 3 – 8 ปี

ผู้ประกอบการมีการก่อตั้ง หรือย้ายที่ตั้งใหม่ไปยังแหล่งเงินทุนที่รัฐบาลเวียดนาม ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ หากดำเนินการแล้วมีผลกำไรจะได้รับการยกเว้นภาษีใน 4 ปี แรก ที่มีกำไร หลังจากนั้นจะได้รับลดหย่อนภาษีลงครึ่งหนึ่งติดต่อกันไม่เกิน 9 ปี เมื่อพ้นกำหนดเสียภาษีในอัตราร้อยละ 25 ส่วนประเทศไทยต้องเป็นผู้ประกอบการที่ตั้งในนิคมอุตสาหกรรม และต้องได้รับการส่งเสริมการลงทุนจึงจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 3 – 8 ปี จะเห็นได้ว่าอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลในแหล่งเงินทุนที่ประเทศเวียดนามให้ความสำคัญเป็นพิเศษได้รับสิทธิประโยชน์มากกว่า

กรณีที่ธุรกิจมีกำไร การโอนผลกำไรกลับประเทศ ประเทศเวียดนามได้รับการยกเว้นภาษี แต่ประเทศไทยการโอนผลกำไรกลับประเทศเสียภาษีในอัตราร้อยละ 10 ด้วยเหตุนี้ส่งผลจูงใจให้ผู้ลงทุนสนใจลงทุนในประเทศเวียดนาม

ส่วนนิติบุคคลที่ให้บริการด้านซอฟแวร์ที่ก่อตั้งใหม่ ประเทศเวียดนามให้เสียภาษีในอัตราเดียวตลอด ระยะเวลา 15 ปี ในอัตราร้อยละ10 ทางด้านประเทศไทยไม่มีกฎหมายบังคับ นิติบุคคลที่ให้บริการด้านซอฟแวร์ที่ก่อตั้งใหม่ ซึ่งหากเป็นนิติบุคคลที่ตั้งในประเทศไทยแล้ว และไม่ได้รับการส่งเสริม การลงทุนเสียภาษีในอัตราเดียวคือร้อยละ 30

จากการสัมภาษณ์ภาคเอกชน(ประเสริฐ สุวิทยะศิริ, สุชาติ เศวตกมล, เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรกิจต่างประเทศบริษัท Red Bull Viet Nam Company Limited, เจ้าหน้าที่ธนาคารกรุงเทพ (มหาชน) จำกัด, เจ้าหน้าที่บริษัท TAY NINH TAIOCA. สัมภาษณ์. 1 สิงหาคม 2551.) ทราบว่า ภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นสิ่งที่ให้ความสำคัญมากที่สุดในการตัดสินใจเข้าไปลงทุนในแต่ละประเทศ โดยสิทธิประโยชน์ทางภาษีของภาษีเงินได้นิติบุคคลที่จูงใจผู้ลงทุนให้ความสนใจมากที่สุดคือ การโอนผลกำไรกลับประเทศ ซึ่งทางประเทศเวียดนามยกเว้นภาษี ส่งผลดีต่อธุรกิจเป็นอย่างมาก แต่ประเทศไทยเสียภาษีการโอนกำไรกลับประเทศในอัตราร้อยละ 10 นอกจากนี้นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นและได้รับการส่งเสริมประเทศเวียดนามจะเรียกเก็บภาษีในอัตราพิเศษซึ่งกำหนดไว้ 3 อัตราคือ ร้อยละ 10 15 และ 20 ของกำไรขึ้นอยู่กับประเภทและที่ตั้งของกิจการ สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ผู้ลงทุนนำมาเป็นข้อมูลในการตัดสินใจลงทุนอีกประการหนึ่งก็คือ ประเทศเวียดนามมีการอนุญาตให้ผู้ประกอบการชาวต่างชาติสามารถขอคืนภาษีเงินได้นิติบุคคลได้บางส่วนหรือทั้งหมด ขึ้นอยู่กับประเภทและที่ตั้งของกิจการ อีกประเด็นหนึ่งที่จูงใจผู้ลงทุนคือ อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลของประเทศเวียดนามน้อยกว่าประเทศไทยคือร้อยละ 25 ส่วนของประเทศไทยร้อยละ 30

จากการสัมภาษณ์ภาครัฐ (ไพโรจน์ ปฐมวัฒน, ภูมิทัศ รุมังคละ, เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการลงทุน. สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม 2551.) ทราบว่า ผู้ลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญด้านสิทธิ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงที่สุด และผู้ที่สนใจลงทุนเคยสอบถามถึงอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ทางเวียดนามมีการจัดเก็บ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลการวางแผนการขยายการดำเนินธุรกิจในต่างประเทศให้ได้ผลตอบแทนสูงสุด

4.1.3 สิทธิประโยชน์ทางภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษีที่จัดเก็บจากสินค้าและบริการ ภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศเวียดนามมีทั้งหมด 3 อัตรา คืออัตราร้อยละ 0 5 และ 10 ส่วนภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยมี 2 อัตรา คืออัตราร้อยละ 0 และ 10 ปัจจุบันลดเหลือร้อยละ 7 ดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 เปรียบเทียบสิทธิประโยชน์ทางภาษีมูลค่าเพิ่ม ระหว่างประเทศเวียดนามกับประเทศไทย

ประเทศเวียดนาม		**ประเทศไทย**	
ธุรกิจ	อัตราภาษี (%)	ธุรกิจ	อัตราภาษี(%)
สำหรับสินค้าและบริการส่งออก รวมถึง สินค้าที่ผลิต เพื่อส่งออก จำหน่ายในเขตอุตสาหกรรมและในร้านค้าปลอดภาษีตลอดจนบริการส่งออกการก่อสร้าง และการติดตั้งในต่างประเทศ	0	การส่งออกสินค้า การบริการขนส่งระหว่างประเทศ	0
สินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการดำรง ชีวิต เช่น ยา อาหารสัตว์ แผ่นดิสก์ น้ำสะอาด เคมีภัณฑ์ขั้นพื้นฐาน อุปกรณ์ทางการแพทย์ หนังสือ น้ำตาล และสินค้าเกษตรบางชนิด	5	สำหรับสินค้าและให้บริการ	7
สินค้าและบริการอื่นๆ เช่นธุรกิจบริการ ไปรษณีย์ อัญมณี อุปกรณ์ไฟฟ้า กระดาษ อาหารสำเร็จรูป โทรคมนาคม โรงแรม ธุรกิจท่องเที่ยวและร้านอาหารเป็นต้น	10	ธุรกิจก่อสร้างและติดตั้ง	7

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า ประเทศเวียดนามมีอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม ร้อยละ 0 สำหรับสินค้าและบริการ ที่ส่งออก รวมถึงสินค้าที่ผลิต เพื่อการส่งออกหรือผลิตเพื่อจำหน่ายในเขตอุตสาหกรรมและจำหน่ายในร้านค้าปลอดภาษีตลอดจนการให้บริการส่งออก ธุรกิจการก่อสร้างและการติดตั้งในต่างประเทศ แต่ของประเทศไทยธุรกิจที่จดทะเบียนในอัตราร้อยละ 0 ใช้สำหรับการส่งออกสินค้า การให้บริการขนส่งระหว่างประเทศโดยอากาศยานหรือเรือเดินทะเล การขายสินค้าหรือการให้บริการแก่ส่วนราชการ องค์การสหประชาชาติ ส่วนอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 5 ประเทศเวียดนาม เรียกเก็บจากสินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น ยา อาหารสัตว์ แผ่นดิสก์ น้ำสะอาด เคมีภัณฑ์ขั้น พื้นฐาน อุปกรณ์ทางการแพทย์ หนังสือ น้ำตาล และสินค้าเกษตรบางชนิด ส่วนประเทศไทยเรียกเก็บสินค้าและการให้บริการ ซึ่งปัจจุบันอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยได้ปรับลดจากอัตราร้อยละ 10 เหลือร้อยละ 7 จะเห็นว่า อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศเวียดนามเรียกเก็บในอัตราที่ต่ำกว่าประเทศไทย แต่ถ้าเป็นสินค้าและบริการอื่นๆ เช่น ธุรกิจบริการไปรษณีย์ อัญมณี อุปกรณ์ไฟฟ้า กระดาษ อาหารสำเร็จรูปโทรคมนาคม โรงแรม ธุรกิจท่องเที่ยวและร้านอาหารประเทศเวียดนามเสียภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ 10 ซึ่งเป็นอัตรามาตรฐาน แต่ก็ยังมีอัตราที่สูงกว่าในประเทศไทยที่เรียกเก็บในอัตราที่ปรับลดลงแล้วคงเหลือร้อยละ 7

จากการสัมภาษณ์ภาคเอกชน(ประเสริฐ สุวิทยะศิริ, สุชาติ เศวตกมล, เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรกิจต่างประเทศบริษัท Red Bull Viet Nam Company Limited, เจ้าหน้าที่ธนาคารกรุงเทพ (มหาชน) จำกัด, เจ้าหน้าที่บริษัท TAY NINH TAIIOCA. สัมภาษณ์. 1 สิงหาคม 2551.) ทราบว่า อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม ที่ผู้ลงทุนให้ความสนใจคืออัตราภาษีร้อยละ 0 และร้อยละ 5 โดยเฉพาะอัตราภาษีร้อยละ 5 ประเทศเวียดนามเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มกับสินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ส่งผลดีกับผู้ประกอบการที่เข้าไปลงทุน แต่ประเทศไทยเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 7 ซึ่งสูงกว่าประเทศเวียดนาม ถึงร้อยละ 2

จากการสัมภาษณ์ภาครัฐ(ไพโรจน์ ปฐมวัฒน, ภูมิทัศ รุมังคละ, เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการลงทุน. สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม 2551.) ทราบว่า ผู้ที่สนใจเข้าไปลงทุนส่วนใหญ่จะสอบถามอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มของสินค้าที่ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันของชาวเวียดนาม เนื่องจากเป็นสินค้าที่ทุกคนจำเป็นต้องจับจ่ายใช้สอย โอกาสที่จะจำหน่ายสินค้าประเภทนี้ได้ในปริมาณที่มากในแต่ละคราวมีสูง หากมีภาษีที่สูงจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจอีกด้วย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

4.1.4 สิทธิประโยชน์ภาษีนำเข้าและส่งออก

ภาษีนำเข้าเป็นภาษีที่ส่งผลโดยตรงกับต้นทุนสินค้าที่ผู้ลงทุนต้องการเข้าไปลงทุน ประเทศเวียดนามมีสิทธิประโยชน์ภาษีนำเข้าจูงใจผู้ลงทุน ดังแสดงตารางที่ 4.6 และสิทธิประโยชน์ภาษีส่งออก ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบสิทธิประโยชน์ภาษีนำเข้า ระหว่างประเทศเวียดนามกับประเทศไทย

ประเทศเวียดนาม		ประเทศไทย	
ธุรกิจ	อัตราภาษี (%)	ธุรกิจ	อัตราภาษี (%)
ภาษีวัตถุดิบชิ้นส่วนที่นำเข้ามาเพื่อผลิตสำหรับส่งออกเมื่อมีการส่งออก	คืนภาษีให้	สำหรับเครื่องจักรวัตถุดิบ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่นำเข้ามาเพื่อดำเนินการในกิจการ	ขึ้นอยู่กับเขตที่ตั้งของกิจการ
หากมีการนำเข้าวัตถุดิบมาผลิตในเขตเศรษฐกิจเพื่อการส่งออก	ยกเว้น		
เข้าร่วมตามกรอบ AFTA สินค้า เช่น ปูนซีเมนต์ รถจักรยานยนต์ และส่วนประกอบ เสียภาษีนำเข้า	20		

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่า ประเทศเวียดนามมีการคืนภาษีให้ หากผู้ประกอบการนำวัตถุดิบ ชิ้นส่วน นำเข้ามาเพื่อการผลิต สำหรับส่งออกและหากนำเข้ามาผลิตและสถานที่ผลิตตั้งอยู่ในเขตเศรษฐกิจเพื่อการส่งออก ประเทศเวียดนามยกเว้นภาษี ส่วนสินค้าที่ระบุในกรอบความร่วมมือของสมาชิกเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Fee Trade Area : AFTA) อัตราภาษีนำเข้าร้อยละ 20 ส่วนประเทศไทยมีอัตราภาษีนำเข้า สำหรับ เครื่องจักร วัตถุดิบ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่นำเข้ามาเพื่อดำเนินการในกิจการ เสียภาษีนำเข้าขึ้นอยู่กับ เขต ที่ตั้งของกิจการ

จากการสัมภาษณ์ภาคเอกชน(ประเสริฐ สุวิทยะศิริ, สุชาติ เศวตกมล, เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรกิจต่างประเทศบริษัท Red Bull Viet Nam Company Limited, เจ้าหน้าที่ธนาคารกรุงเทพ (มหาชน) จำกัด, เจ้าหน้าที่บริษัท TAY NINH TAIOCA. สัมภาษณ์. 1 สิงหาคม 2551.) ทราบว่า เป็นภาษีที่สำคัญส่งผลโดยตรงต่อต้นทุนการผลิตเหตุที่จูงใจทางด้านภาษีนำเข้า คือมีการยกเว้นภาษีเครื่องมือและเครื่องจักรที่นำเข้ามา และหากบริษัทนำวัตถุดิบ ชิ้นส่วน นำเข้ามาเพื่อผลิตสำหรับส่งออกมีการคืนภาษีให้เมื่อมีการส่งออก หากนำเข้าแล้วผลิตเพื่อส่งออกและผลิตในเขตเศรษฐกิจได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้าเต็มจำนวน แต่ถ้าวัตถุดิบสำหรับใช้ในอุตสาหกรรม โดยเฉพาะไม่สามารถผลิตเองได้ในประเทศ ภาษีนำเข้ายังมีหลายอัตราแตกต่างตามเขตที่ตั้งและการที่ประเทศเวียดนามเข้าร่วมตามกรอบสมาชิกเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ส่งผลกับผู้ลงทุนคือประเทศเวียดนามต้องปรับลดภาษีนำเข้ากับสินค้าบางกลุ่ม บางรายการ เป็นผลดีต่อธุรกิจที่เข้าไปลงทุนอย่างมาก เนื่องจากวัตถุดิบในการผลิตบางประเภทไม่มีในประเทศเวียดนาม จึงต้องนำเข้าเพื่อนำไปผลิตและจำหน่ายที่ประเทศเวียดนาม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

จากการสัมภาษณ์ภาครัฐ(ไพโรจน์ ปฐมวัฒน, ภูมิทัศ รุมังคละ, เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการลงทุน. สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม 2551.) ทราบว่า ผู้ต้องการลงทุนให้ความสนใจถึงสิทธิประโยชน์ของภาษีนำเข้า ทางด้านวัตถุดิบ ชิ้นส่วนต่างๆ ที่ต้องการนำเข้าจากประเทศไทย เพื่อทำการผลิตส่งผลให้ผู้ประกอบการเสียภาษีนำเข้าต่างกันคือ หากนำเข้าแล้วผลิตเพื่อส่งออกได้รับภาษีคืนให้ต่อเมื่อมีการส่งออก หากนำเข้าแล้วผลิตเพื่อส่งออกและผลิตในเขตเศรษฐกิจที่กำหนดได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบสิทธิประโยชน์ภาษีส่งออก ระหว่างประเทศเวียดนามกับประเทศไทย

ประเทศเวียดนาม		**ประเทศไทย**	
ธุรกิจ	อัตราภาษี (%)	ธุรกิจ	อัตราภาษี (%)
อัญมณี เสียภาษีส่งออก	1,3 และ 5	สินค้าในเขตนิคมอุตสาหกรรม และเขตปลอดอากร ผลิตเพื่อการส่งออกและผลิตสินค้าที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน	ได้รับการยกเว้นภาษี
วัสดุ และสินค้าที่ทำจากพืช	3 และ 10		
ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	5, 15, 20		
ผลิตภัณฑ์กึ่งโลหะ ส่งออก	5		
น้ำมันดิบ	4		
เศษโลหะเหลือทิ้ง	35,40,45		

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่า ภาษีส่งออกของประเทศเวียดนามเรียกเก็บในอัตราที่แตกต่างกันตามประเภทของสินค้า หรือวัตถุดิบ นั่นคือ หากเป็น อัญมณี เสียภาษีในอัตราร้อยละ 1 3 และ 5 วัสดุ และสินค้าที่ทำจากพืช เสียภาษีในอัตราร้อยละ 3 และ 10 ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ เสียภาษีในอัตราร้อยละ 5 15 และ 20 ผลิตภัณฑ์กึ่งโลหะอัตราร้อยละ 5 น้ำมันดิบอัตราร้อยละ 4 เศษโลหะเหลือทิ้งอัตราร้อยละ 35 40 และ 45 ส่วนประเทศไทยหากสินค้าในเขตนิคมอุตสาหกรรม และเขตปลอดอากร ผลิตเพื่อการส่งออก และผลิตสินค้าที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจะได้รับการยกเว้นภาษีส่งออก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

จากการสัมภาษณ์ภาคเอกชน(ประเสริฐ สุวิทยะศิริ, สุชาติ เศวตกมล, เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรกิจต่างประเทศบริษัท Red Bull Viet Nam Company Limited, เจ้าหน้าที่ธนาคารกรุงเทพ (มหาชน) จำกัด, เจ้าหน้าที่บริษัท TAY NINH TAIIOCA. สัมภาษณ์. 1 สิงหาคม 2551.) ทราบว่า ผู้ลงทุนให้ความสนใจในเรื่องอัตราภาษีส่งออกน้อย เนื่องจากผู้ประกอบการเข้าไปลงทุนที่ประเทศเวียดนาม

มุ่งเน้นขยายกิจการเป็นส่วนใหญ่ มิได้มุ่งเน้นด้านการผลิตเพื่อส่งออก แต่ผู้ประกอบการคำนึงถึงว่าหากผลิตในประเทศเวียดนามแล้ว ทำให้ต้นทุนลดลงมากกว่าที่จะนำเข้ามาผลิตในประเทศไทยแล้วส่งออกจำหน่ายในต่างประเทศ หรือ นำวัตถุดิบจากประเทศไทยแล้วผลิตในประเทศเวียดนาม เพื่อส่งออกจำหน่าย ผู้ประกอบการก็จะเลือกวิธีที่ทำให้ต้นทุนน้อย กำไรมากมาเป็นอันดับแรก

จากการสัมภาษณ์ภาครัฐ(ไพโรจน์ ปฐมวัฒน, ภูมิทัศ รุมังคละ, เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการลงทุน. สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม 2551.) ทราบว่า ผู้ลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสนใจถึงอัตราภาษีส่งออกมาก เนื่องจากประเทศเวียดนามเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์กรต่างๆ ส่งผลให้อัตราภาษีนำเข้าและส่งออก ของประเทศเวียดนามต้องปฏิบัติตามกรอบในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรที่กำหนดไว้ อีกทั้งสินค้าส่งออกส่วนใหญ่ใกล้เคียงกับประเทศไทย ส่งผลทำให้เกิดภาวการณ์แข่งขัน ดังนั้นผู้ลงทุนต้องคอยติดตาม สอบถามอัตราภาษีส่งออกของสินค้าแต่ละประเภทของประเทศเวียดนามอยู่เรื่อยๆ

4.1.5 สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับผู้ประกอบการตั้งในเขตเศรษฐกิจ

สิทธิประโยชน์ทางภาษี อัตราภาษี ระหว่างประเทศเวียดนามกับประเทศไทย นอกจากจะมีความแตกต่างกันแล้ว ประเทศเวียดนามยังมีการแบ่งเป็น เขตเศรษฐกิจพิเศษ ประกอบไปด้วย Export Processing Zone Industrial Zone และ High – Tech Zone แล้ว ยังมีสถานที่พิเศษทางภาษีคือเขตเศรษฐกิจพิเศษ สะหวัน – เซโน เขตการค้าลาวบ่าว ตลอดจนให้การสนับสนุน จังหวัด An Giang ในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศให้เข้ามาในเวียดนามให้มากที่สุด โดยการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีในแต่ละเขตแตกต่างกันดังแสดงตารางที่ 4.8 ทางด้านประเทศไทยมีการแบ่งเขตการลงทุนเป็นเขตนิคมอุตสาหกรรม มีทั้งหมด สาม เขต กรณีที่ธุรกิจตั้งในเขตนิคมอุตสาหกรรมแต่ละเขตไม่มีผลต่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี ซึ่งประเทศไทยใช้มาตรฐานเดียวกัน แต่หากต้องการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี ธุรกิจนั้นต้องดำเนินการให้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเสียก่อนถึงจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี คือได้รับการยกเว้นภาษี 3 – 8 ปี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบสิทธิประโยชน์ทางภาษี สถานที่พิเศษทางภาษีของประเทศเวียดนาม

เขตเศรษฐกิจพิเศษ สะหวัน- เซโน		**เขตการค้าลาวบ่าว**		**จังหวัด An Giang**	
ธุรกิจ	**อัตราภาษี (%)**	**ธุรกิจ**	**อัตราภาษี (%)**	**ธุรกิจ**	**อัตราภาษี (%)**
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (Personal Income Tax)					
ผู้ลงทุนที่เป็นชาวลาวและชาวต่างชาติ	5	ผู้ลงทุน	ลด 50 ของอัตราปกติ	ไม่มี	-
ผู้ลงทุนที่เป็นชาวเวียดนาม	5-35	ไม่มี	-	ไม่มี	-
ภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Tax)					
<u>โซน เอ</u> ผู้ลงทุนดำเนินธุรกิจแล้วมีกำไร	2–10 ปี ยกเว้น	ธุรกิจทุกประเภท	8 ปี ยกเว้นภาษี	<u>โครงการก่อสร้างสาธารณูปโภค</u> ผู้ลงทุนดำเนินธุรกิจแล้วมีกำไร	8 ปี ยกเว้น
หากพ้นกำหนดการยกเว้นภาษีแล้ว	8			<u>โครงการอื่น</u> ผู้ลงทุนดำเนินธุรกิจแล้วมีกำไร	4 ปี ยกเว้น
<u>โซน บี</u> ผู้ลงทุนดำเนินธุรกิจแล้วมีกำไร	6 ปี ยกเว้น	หลังจากนั้นธุรกิจทุกประเภท	10	หากพ้นกำหนดแล้วมีกำไร	ลด 50 ของอัตราปกติ
สามปีต่อมาดำเนินธุรกิจแล้วมีกำไร	ลด 50 ของอัตราปกติ			ไม่มี	-

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบสิทธิประโยชน์ทางภาษี สถานที่พิเศษทางภาษีของประเทศเวียดนาม(ต่อ)

เขตเศรษฐกิจพิเศษ สะหวัน- เซโน		**เขตการค้าลาวบ่าว**		**จังหวัด An Giang**	
ธุรกิจ	**อัตราภาษี (%)**	**ธุรกิจ**	**อัตราภาษี (%)**	**ธุรกิจ**	**อัตราภาษี (%)**
ภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Tax) (ต่อ)					
หากพ้นกำหนดแล้วมีกำไร	อัตราปกติ	ไม่มี	-	ไม่มี	-
ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax)					
ไม่มี	-	ไม่มี	-	สินค้าและการให้บริการ	ยกเว้น
สิทธิในการเช่าที่ดิน					
ผู้ลงทุน	**ระยะปี**	**ผู้ลงทุน**	**ระยะปี**	**ผู้ลงทุน**	**ระยะปี**
ผู้ที่เข้าไปลงทุนในเขตเช่าที่ดินได้นาน	75	ผู้ที่เข้าไปลงทุนในเขตเช่าที่ดินได้นาน	50	ผู้ที่เข้าไปลงทุนในเขตเช่าที่ดินได้นานและจ่ายเงินค่าเช่าล่วงหน้า	5ปี ได้ลด 5%
		และได้รับการยกเว้นค่าเช่าเป็นระยะเวลา	11	ผู้ที่เข้าไปลงทุนในเขตเช่าที่ดินได้นาน และจ่ายเงินค่าเช่าล่วงหน้า	25 ปี ได้ลด 25 %
				ผู้ที่เข้าไปลงทุนในเขตเช่าที่ดินได้นาน และจ่ายเงินค่าเช่าล่วงหน้า	30 ปี ได้ลด 30 %

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าประเทศเวียดนามมีการแบ่งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ สะหวัน- เซโน ให้สิทธิประโยชน์กับผู้ลงทุน คือ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับนักลงทุนที่เป็นชาวลาวและชาวต่างประเทศที่เข้าไปลงทุนในเขตนี้ เสียภาษีเงินได้ในอัตราคงที่คือร้อยละ 5 หากนักลงทุนเป็นชาวเวียดนาม เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตราก้าวหน้าร้อยละ 0- 40 ด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล หากลงทุนในพื้นที่โซน A นอกจากจะได้รับการยกเว้นภาษี 2- 10 ปี หลังจากนั้น

เมื่อหมดระยะเวลาการยกเว้นจะเสียภาษีเพียงร้อยละ 8 จากอัตราภาษีร้อยละ 25 โดยเริ่มจากธุรกิจมีกำไร ถ้าลงทุนในพื้นที่โซน B แล้วมีกำไรจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 6 ปี 3 ปีต่อมา ได้รับการลดอัตราภาษีจากเดิมลงครึ่งหนึ่งของอัตราปกติ เมื่อพ้นระยะเวลาแล้วเรียกเก็บในอัตราปกติ ทางด้านสิทธิในการเช่าที่ดิน นักลงทุนสามารถเช่าที่ดินได้ระยะเวลานาน โดยไม่จำกัดการลงทุน ซึ่งเขตอื่นๆ จำกัดจำนวนเงินในการลงทุนในการเช่าที่ดิน

เขตการค้าลาวบ่าว ให้สิทธิประโยชน์ภาษีที่จูงใจผู้ลงทุน ในด้านภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้ลงทุนในเขตนี้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาร้อยละ 50 ของอัตราปกติ ทางด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล เขตนี้ได้รับการยกเว้นภาษี 8 ปี หลังจากนั้นเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลอัตราภาษีร้อยละ 10 เท่ากันทุกประเภทธุรกิจ สิทธิในการเช่าที่ดิน มีการกำหนดค่าเช่าที่ดินภายในภายในเขตเศรษฐกิจไว้ต่ำกว่าบริเวณนอกเขต ค่าเช่าคิดเป็นอัตราคงที่ตลอดระยะเวลาที่มีการเช่าที่ดิน และได้รับการยกเว้นค่าเช่าเป็นระยะเวลา 11 ปี

จังหวัด An Giang มีสิทธิประโยชน์ทางภาษี จูงใจที่สำคัญให้ผู้ลงทุนสนใจต้องการเข้าไปลงทุน คือลงทุนในโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานในเขตนี้ผู้ลงทุนจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 8 ปี นับจากวันแรกที่มีกำไร หากลงทุนในโครงการอื่นๆ ผู้ลงทุนจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 4 ปี นับจากวันแรกที่ธุรกิจเริ่มมีผลกำไร และจะได้รับการลดหย่อนภาษีในอัตราร้อยละ 50 ในปีต่อไป นอกจากนี้ยังได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มอีกด้วย ทางด้านสิทธิในการเช่าที่ดิน ผู้ลงทุนจะได้รับสิทธิพิเศษด้วยการลดค่าเช่าที่ดิน หากผู้ลงทุนจ่ายค่าเช่าล่วงหน้าเป็นระยะเวลา 5 ปี ก็จะได้รับการลดค่าเช่าในอัตราร้อยละ 5 หากจ่ายค่าเช่าที่ดินล่วงหน้าเป็นระยะเวลา 25 ปี ก็จะได้รับการลดค่าเช่าที่ดินในอัตราร้อยละ 25 หากจ่ายค่าเช่าที่ดินล่วงหน้าเป็นระยะเวลา 30 ปี ก็จะได้รับการลดค่าเช่าที่ดินในอัตราร้อยละ 30

จากการสัมภาษณ์ภาคเอกชน(ประเสริฐ สุวิทยะศิริ, สุชาติ เศวตกมล, เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรกิจต่างประเทศบริษัท Red Bull Viet Nam Company Limited, เจ้าหน้าที่ธนาคารกรุงเทพ (มหาชน) จำกัด, เจ้าหน้าที่บริษัท TAY NINH TAIIOCA. สัมภาษณ์. 1 สิงหาคม 2551.) ทราบว่า ก่อนตัดสินใจลงทุนมีความสนใจต่อการแบ่งเขตเศรษฐกิจพิเศษของประเทศเวียดนามเป็นพิเศษ แต่เมื่อตัดสินใจเข้าไปลงทุนแล้วกลับมิได้ตั้งสถานประกอบการตามเขตต่างๆ ตามที่เวียดนามจูงใจให้ผู้ลงทุนได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีมากเป็นพิเศษ เพราะเขตต่างๆ ที่ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีเป็นกรณีพิเศษส่วนใหญ่อยู่ห่างไกลความเจริญ โดยเฉพาะระบบสาธารณูปโภค เป็นสิ่งสำคัญในการทำธุรกิจ ซึ่งบางเขตระบบสาธารณูปโภคยังไม่ครอบคลุม ส่งผลต่อระบบของธุรกิจที่เข้าไปลงทุน แต่ผู้ลงทุนส่วนใหญ่กลับเลือกที่เลือกตั้งสถานประกอบการในเขตชุมชน นอกจากระบบสาธารณูปโภคจะพร้อมแล้วยังมีการคมนาคมที่สะดวก อีกทั้งชาวเวียดนามมีกำลังในการซื้อมากกว่าเขตที่อยู่ห่าง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ไกลความเจริญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งธนาคารกรุงเทพจำกัด ที่ตั้งที่เวียดนามก็เลือกทำเลที่ตั้งในเขตชุมชนมากกว่าเพราะการไปมาสะดวก อีกทั้งเป็นศูนย์กลางทางการเงินอีกด้วย

จากการสัมภาษณ์ภาครัฐ(ไพโรจน์ ปฐมวัฒน, ภูมิทัศ รุมังคละ, เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการลงทุน. สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม 2551.) ทราบว่า นักลงทุนที่สนใจจะเข้าไปลงทุนในประเทศเวียดนาม ส่วนใหญ่ให้ความสนใจสิทธิพิเศษทางภาษีในการแบ่งเป็นเขตนี้มาก เนื่องจากมีความหลากหลายถึงการให้สิทธิประโยชน์ในแต่ละเขตต่างกัน

4.2 การเปรียบเทียบมาตรการจูงใจทางภาษีของประเทศเวียดนาม

จากสิทธิประโยชน์ทางภาษีเป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อต้นทุนของสินค้า ดังนั้นเพื่อสร้างความชัดเจนถึงสิทธิประโยชน์ทางภาษีของประเทศเวียดนามที่เป็นเหตุจูงใจที่สำคัญมีผลทำให้ผู้ลงทุนเข้าไปลงทุนหรือผู้สนใจจะลงทุนต้องการเข้าไปลงทุน ที่ได้จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง สอง กลุ่ม สามารถสรุปดังแสดงในตารางที่ 4.9 ซึ่งในอนาคตข้อมูลดังกล่าวนี้อาจเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยให้มีการปรับเปลี่ยนสิทธิประโยชน์ทางภาษี เพื่อจูงใจให้ชาวต่างชาติหันเข้ามาลงทุนในประเทศไทยให้มากขึ้นอีกด้วย

ตารางที่ 4.9 แสดงสรุปการเปรียบเทียบ มาตรการจูงใจทางภาษีประเทศเวียดนาม ตามความเห็นภาคเอกชนและภาครัฐ

ประเด็นที่จูงใจ	ความเห็นภาคเอกชน	ความเห็นภาครัฐ
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (Personal Income Tax) 1. ช่วงอัตราเงินได้ที่ได้รับการยกเว้น 2. ระยะเวลาที่พำนักตั้งแต่ 183 วันขึ้นไป เสียภาษีในอัตรา 0 – 40% 3. ระยะเวลาที่พำนักไม่ถึง 183 วันเสียภาษีอัตราคงที่ 25%	- ระยะเวลาที่พำนักเป็นสิ่งที่จูงใจให้ผู้ลงทุนอยู่ภายในประเทศเป็นระยะเวลานาน ข้อดีผู้ลงทุนเสียภาษีเงินได้น้อยลง หากเข้ามาอยู่ระยะเวลาอันสั้นเสียภาษีเงินได้มากกว่า	- ผู้ลงทุนให้ความสำคัญสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาน้อยกว่าสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคล - ผู้ลงทุนให้ความสำคัญด้านระยะเวลาในการพำนักเพราะส่งผลถึงภาษีที่ต้องชำระ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.9 แสดงสรุปการเปรียบเทียบ มาตรการจูงใจทางภาษีประเทศเวียดนาม ตามความเห็นภาคเอกชนและภาครัฐ (ต่อ)

ประเด็นที่จูงใจ	ความเห็นภาคเอกชน	ความเห็นภาครัฐ
ภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Tax) 1. สำหรับธุรกิจอัตรา 25% 2. ธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมเสียภาษี 3 อัตรา คืออัตรา 10% 15% และ 20% ขึ้นอยู่กับประเภทและที่ตั้ง 3. ผู้ประกอบการก่อตั้งหรือย้ายที่ตั้งใหม่ไปยังแหล่งเงินทุนที่รัฐบาลให้ความสำคัญเป็นพิเศษหากมีกำไรยกเว้นภาษีใน 4 ปีแรกที่มีกำไรหลังจากนั้นจะได้รับลดหย่อน ภาษีลงครึ่งหนึ่งติดต่อกันไม่เกิน 9 ปี 4. การโอนผลกำไรกลับประเทศได้รับการยกเว้นภาษี	- การโอนผลกำไรกลับประเทศให้ความสำคัญมากที่สุด - นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นและได้รับการส่งเสริมจะเสียภาษีเงินได้ 3 อัตราคือ 10% 15% และ 20% - อัตราภาษีเงิน 25% ซึ่งน้อยกว่าประเทศไทยคือ 30%	- ผู้ลงทุนให้ความ สำคัญด้านการโอนผลกำไรกลับประเทศ - อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลมีผู้สนใจสอบถามมากเพื่อนำข้อมูลมาวางแผน การขยายการดำเนินธุรกิจ ในต่างประเทศให้ได้ผลตอบแทนที่สูงสุด
ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax) อัตราภาษี 5% สำหรับสินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต	- อัตราภาษี 0% และ 5% ผู้ลงทุนให้ความสนใจเพราะส่งผลดีกับผู้ประกอบการที่เข้าไปลงทุนซึ่งประเทศไทยเรียกเก็บในอัตรา 7% สูงกว่าประเทศเวียดนามถึง 2 %	-อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มมีผู้สนใจสอบถามมากเนื่องจาก ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษีที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.9 แสดงสรุปการเปรียบเทียบ มาตรการจูงใจทางภาษีประเทศเวียดนาม ตามความเห็นภาคเอกชนและภาครัฐ (ต่อ)

ประเด็นที่จูงใจ	ภาคเอกชน	ภาครัฐ
ภาษีนำเข้า (Import Duty) 1. คืนภาษีให้ หากนำวัตถุดิบ ชิ้นส่วน นำเข้ามาเพื่อผลิตสำหรับส่งออก 2. นำเข้ามาผลิตและสถานที่ผลิตตั้งอยู่ในเขตเศรษฐกิจเพื่อการส่งออกประเทศเวียดนามยกเว้นภาษี 3. สินค้าที่ระบุในกรอบความร่วมมือของ AFTA อัตราภาษีนำเข้า 20%	- การยกเว้นภาษีนำเข้าเป็นสิ่งจูงใจมากที่สุด - การตั้งอยู่ในเขตเศรษฐกิจที่ได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า เต็มจำนวน - การปรับลดภาษีนำเข้ากับสินค้าบางกลุ่ม บางรายการตามกรอบความร่วมมือ AFTA	-ผู้ต้องการลงทุนสนใจ ภาษีนำเข้าทางด้านวัตถุดิบ ชิ้นส่วนต่างๆ เพื่อผลิต -การนำเข้าวัตถุดิบแล้วผลิตในเขตเศรษฐกิจที่กำหนดได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า
ภาษีส่งออก (Export Duty) มีหลายอัตราคือตั้งแต่ 1% ถึง 45% จัดเก็บจากสินค้าไม่กี่รายการ	- ผู้ลงทุนให้ความสนใจน้อย เพราะมุ่งเน้นขยายกิจการ มิได้มุ่งเน้นในด้านผลิตเพื่อการส่งออก	- อัตราภาษีส่งออกเป็นสิ่งจูงใจ เพราะประเทศเวียดนาม เข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์กรต่างๆ และสินค้าส่งออกส่วนใหญ่ใกล้เคียงกับประเทศไทยส่งผลเกิดภาวการณ์แข่งขัน
เขตเศรษฐกิจพิเศษ **ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา** **เขตสะหวัน-เซโน** 1. ผู้ลงทุนที่เป็นชาวลาวและชาวต่างชาติเสียภาษี 5%	- การแบ่งเขตเศรษฐกิจพิเศษของประเทศเวียดนามเป็นสิ่งจูงใจมากก่อนการตัดสินใจลงทุน	- การแบ่งเขตเศรษฐกิจเป็นสิ่งจูงใจมากเพราะมีความหลากหลายถึงการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีในแต่ละเขตต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.9 แสดงสรุปการเปรียบเทียบ มาตรการจูงใจทางภาษีประเทศเวียดนาม ตามความเห็นภาคเอกชนและภาครัฐ (ต่อ)

ประเด็นที่จูงใจ	ภาคเอกชน	ภาครัฐ
เขตการค้าลาวบ่าว 2. ผู้ลงทุนลดอัตราภาษีลงครึ่งหนึ่งของอัตราปกติ **ภาษีเงินได้นิติบุคคล** **เขตสะหวัน-เซโน** 3. ผู้ลงทุนในโซน เอ ยกเว้นภาษี 2 - 10 ปีปีที่ 11 เสียภาษีอัตรา 8% 4. ผู้ลงทุนในโซนบี ยกเว้นภาษี 6 ปี สามปีต่อมาลดภาษีครึ่งหนึ่งของอัตราปกติ หากพ้นกำหนดอัตราปกติ **เขตการค้าลาวบ่าว** 5. ธุรกิจทุกประเภทเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล 10% **จังหวัด An Giang** 6. ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี นับจากมีกำไรสำหรับโครงกาสาธารณูปโภค 7. โครงการอื่นๆ ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล เวลา 4 ปี นับจากมีกำไร และได้ลดหย่อนภาษี 50% ของอัตราปกติ **ภาษีมูลค่าเพิ่ม** **จังหวัด An Giang** 8. ได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม	- หลังการตัดสินใจ การตั้งสถานที่ในเขตชุมชนมีระบบสาธารณูปโภคพร้อม มีการคมนาคมที่สะดวก ชาวเวียดนาม มีกำลังซื้อมากกว่า และเป็นศูนย์กลางทางการเงินอีกด้วย	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่า ประเด็นที่จูงใจผู้ลงทุนในเรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คือ ช่วงเงินได้ที่ได้รับการยกเว้นสำหรับผู้ที่พำนักอยู่ในประเทศตั้งแต่ 183 วันขึ้นไปได้รับการยกเว้นภาษีในช่วงเงินได้ 0 – 8,000,000 ด่องต่อเดือน ซึ่งเป็นเงินได้ที่ไม่มีการหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนใดๆ แต่ถ้าพำนักอยู่ในประเทศไม่ถึง 183 วัน อาจเสียภาษีมากกว่าคืออัตราคงที่ร้อยละ 25 ของเงินได้ ภาษีเงินได้นิติบุคคลประเด็นที่จูงใจคือ การโอนผลกำไรกลับประเทศได้รับการยกเว้นภาษี อัตราภาษีที่เรียกเก็บจากเงินได้สุทธิในการดำเนินธุรกิจร้อยละ 25 และถ้าธุรกิจได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาลเวียดนามและตั้งในเขตเศรษฐกิจที่ประเทศเวียดนามกำหนด ยังมีภาษีที่แตกต่างลดน้อยลงกว่าเดิมที่เคยเก็บอยู่ ด้านภาษีมูลค่าเพิ่มประเด็นที่จูงใจ คืออัตราภาษีสำหรับสินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตเรียกเก็บในอัตราร้อยละ 5 ประเด็นที่จูงใจสำหรับภาษีนำเข้าคือ มีการยกเว้นภาษีสำหรับวัตถุดิบ ชิ้นส่วน เครื่องมือ เครื่องจักรที่นำเข้ามาทำการผลิตและส่งออก หากนำเข้ามาผลิตในเขตเศรษฐกิจเพื่อการส่งออก มีการยกเว้นภาษีนำเข้าหรือลดอัตราภาษีนำเข้าร้อยละ 20 สำหรับสินค้าบางกลุ่มที่อยู่ภายใต้กรอบความร่วมมือของ AFTA

นอกจากนี้เขตเศรษฐกิจพิเศษสะหวัน- เซโน และเขตการค้าลาวบ่าวมีประเด็นที่จูงใจดังนี้ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่เป็นชาวลาวและชาวต่างชาติ หากอยู่ในเขตสะหวัน- เซโน เสียภาษีเงินได้ร้อยละ 5 แต่เขตการค้าลาวบ่าวกลับได้ลดอัตราภาษีเงินได้ลงครึ่งหนึ่งของอัตราปกติ ทางด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล หากนิติบุคคลตั้งอยู่ในเขตสะหวัน- เซโน ดำเนินธุรกิจในโซน เอ ยกเว้นภาษีเงินได้ 2 - 10 ปี ปีที่ 11 เสียภาษีเงินได้ร้อยละ 8 ถ้าธุรกิจในโซน บี ยกเว้นภาษีเงินได้ 6 ปี สามปีต่อมาลดอัตราภาษีเงินได้ลงครึ่งหนึ่งของอัตราปกติ หากพ้นกำหนดเสียภาษีเงินได้ในอัตราปกติ แต่ถ้าเป็นเขตการค้าลาวบ่าวธุรกิจทุกประเภทเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 10

จากการเปรียบเทียบความเห็นมาตรการด้านภาษีที่เป็นประเด็นจูงใจภาคเอกชน (ประเสริฐ สุวิทยะศิริ, สุชาติ เศวตกมล, เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรกิจต่างประเทศบริษัท Red Bull Viet Nam Company Limited, เจ้าหน้าที่ธนาคารกรุงเทพ (มหาชน) จำกัด, เจ้าหน้าที่บริษัท TAY NINH TAIIOCA. สัมภาษณ์. 1 สิงหาคม 2551.) ทราบว่า มีความพึงพอใจมากถึงมาตรการด้านภาษีของประเทศเวียดนาม ที่ให้สิทธิประโยชน์ต่อผู้ลงทุนค่อนข้างมากด้าน การโอนผลกำไรกลับประเทศได้รับการยกเว้นภาษี ประเทศไทยเสียภาษีร้อยละ 10 ภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับธุรกิจอัตราร้อยละ 25 ประเทศไทยร้อยละ 30 เมื่อนำวัตถุดิบเข้า เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์นำเข้าไปเพื่อดำเนินการทางธุรกิจผลิตแล้วส่งออก ได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า หรือแม้กระทั่งภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราภาษีร้อยละ 5 ประเทศไทยร้อยละ 7 ซึ่งสิทธิประโยชน์ทางภาษีดังกล่าวล้วนแล้วแต่ส่งผลดีต่อสินค้าและธุรกิจทั้งสิ้น ผลดีต่อสินค้า คือ ต้นทุนการผลิต และราคาสินค้าที่ผู้ซื้อสามารถซื้อได้ ด้านธุรกิจสะท้อนถึงความเจริญเติบโตทางธุรกิจที่ได้เข้าไปลงทุนในประเทศเวียดนามอีกด้วย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

นอกจากนี้สิทธิประโยชน์ทางภาษีทำให้ธุรกิจมีสภาพคล่องมากกว่า การให้สิทธิประโยชน์จากการแบ่งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ สถานที่พิเศษ หรือจังหวัด ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเพราะแต่ละเขตดังกล่าวล้วนแต่ห่างไกลความเจริญ ประกอบกับประเทศเวียดนามต้องการให้ชาวต่างชาติเข้าไปลงทุนในประเทศแบบกระจายตามเมืองต่างๆ จึงต้องมีมาตรการด้านภาษีที่พิเศษ ลดลงจากอัตราปกติ เพื่อจูงใจให้ผู้ลงทุนสนใจและนำไปตัดสินใจมากขึ้น ซึ่งภาคเอกชนให้ความสนใจมากเป็นพิเศษก่อนการตัดสินใจเข้าลงทุนในประเทศเวียดนาม ส่วนสิทธิประโยชน์ทางอัตราภาษีส่งออกไม่ให้ความสำคัญกับภาคเอกชนกลุ่มนี้เท่าใดเพราะมิได้มุ่งเน้นด้านการผลิตและส่งออก แต่เน้นขยายกิจการ นอกจากนี้ยังพบว่าสิทธิประโยชน์ของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ไม่ว่าจะเป็นช่วงเงินได้ที่ได้รับการยกเว้นของชาวต่างชาติ ได้รับการยกเว้นมากกว่าชาวเวียดนามหรือระยะเวลาการพำนักในประเทศเวียดนามมากกว่าประเทศไทย ภาคเอกชนไม่ได้ให้ความสนใจเท่าใดหรือให้ความสนใจน้อยหรือแทบจะไม่ได้นำมาเป็นข้อพิจารณาในการตัดสินใจลงทุน เนื่องจากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นผลพวงจากการดำเนินการทางธุรกิจ

จากการเปรียบเทียบความเห็นมาตรการด้านภาษีที่เป็นประเด็นจูงใจภาครัฐ (ไพโรจน์ ปฐมวัฒน, ภูมิทัศ รุมังคละ, เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการลงทุน. สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม 2551.) ทราบว่า มีการให้คำแนะนำกับผู้สนใจที่ต้องการลงทุนในประเทศเวียดนาม ถึงสิทธิประโยชน์ทางภาษีโดยจัดเรียงตามที่ผู้ลงทุนให้ความสนใจและสอบถามบ่อย ดังนี้

1. ภาษีเงินได้นิติบุคคลในเรื่อง อัตราภาษีและการโอนผลกำไรกลับประเทศของประเทศเวียดนาม มีผู้สนใจที่ต้องการลงทุนให้ความสนใจมากที่สุดข้อมูลดังกล่าวมีการสอบถาม เพื่อนำมาวางแผนการขยายการดำเนินธุรกิจในต่างประเทศ

2. การแบ่งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ สถานที่พิเศษทางภาษีในการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแต่ละเขตแตกต่างกัน ซึ่งประเทศไทยต้องเสียภาษีขึ้นอยู่กับประเภทและสถานที่ตั้ง

3. การเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์กรต่างๆ ของประเทศเวียดนาม ส่งผลให้อัตราภาษีนำเข้าและส่งออก ต้องปฏิบัติตามกรอบของการเป็นสมาชิกขององค์กรที่กำหนดไว้ มีผลดีต่อผู้ต้องการลงทุนเป็นอย่างมากอีกทั้งสินค้าส่งออกส่วนใหญ่ใกล้เคียงกับประเทศไทย จึงส่งผลเกิดภาวการณ์แข่งขัน

4. ด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษีมูลค่าเพิ่ม ประเทศเวียดนามเก็บจากสินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในอัตราร้อยละ 5 ซึ่งน้อยกว่าประเทศไทยร้อยละ 2 ส่งผลให้เวียดนามเป็นประเทศที่ผู้ให้ความสนใจที่จะลงทุนมากขึ้น

4.3 ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อนักลงทุนในการเข้าไปลงทุนที่ประเทศเวียดนาม

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ทั้ง สอง กลุ่มทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการลงทุนแต่ละด้านดังนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

4.3.1 ด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษี

1. สิทธิประโยชน์ทางภาษีในการลงทุนในเขตอุตสาหกรรมหรือเขตเศรษฐกิจ ในอดีตให้ผลประโยชน์ในแต่ละจังหวัด ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับนโยบายการลงทุนของแต่ละจังหวัดว่าจะดึงดูดการลงทุนในเชิงการแข่งขันของแต่ละที่อย่างไร ปัจจุบันทางรัฐบาลประกาศ ให้สิทธิพิเศษทางภาษีในเขตการลงทุนอย่างชัดเจน เพื่อป้องกันความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีการขยายตัวในลักษณะ กระจุก (สุชาติ เศวตกมล. สัมภาษณ์. 21 กรกฎาคม 2551.)

2. มีการควบคุมการนำเข้าสินค้าบางประเภท เพื่อคุ้มครองผู้ผลิตในเวียดนาม

3. มีการกำหนดราคากลางสูงขึ้นจากเดิม เพื่อเป็นการชดเชยการลดภาษีนำเข้าภายใต้กรอบการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษี (The Common Effective Area : CEPT) (ภูมิทัศ รุมังคละ. เศรษฐกร. สัมภาษณ์. 16 กรกฎาคม 2551.)

4.3.2 ด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับ

1. ในประเทศเวียดนามมีการเปลี่ยนแปลง กฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ที่บ่อยครั้ง ดังนั้นต้องคอยติดตามข้อมูลตลอด เพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดในทางปฏิบัติ (ประเสริฐ สุวิทยะศิริ.สัมภาษณ์. 1 สิงหาคม 2551.) ขณะเดียวกัน กฎระเบียบต่างๆ ยังขาดความชัดเจน เช่น วิธีปฏิบัติ แบบฟอร์ม ศุลกากร แตกต่างกันไปในแต่ละเมือง ทำให้นักลงทุนต่างชาติขาดความมั่นใจในการลงทุนหรือเข้าไปทำธุรกิจ (เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิจัยธนาคารกรุงเทพ(มหาชน)จำกัด. สัมภาษณ์. 29 กรกฎาคม 2551.)

2. ระบบกฎหมาย และระบบการตัดสินใจ ข้อพิพาท ของเวียดนามมีผลต่อการตัดสินใจ เข้ามาลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ ซึ่งในทางปฏิบัติการพิจารณาตัดสินลงโทษ นอกจากขึ้นอยู่กับกฎหมายแล้วยังต้องพิจารณาถึงผลได้ผลเสียของประชาชนส่วนใหญ่เป็นสำคัญ (เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิจัยธนาคารกรุงเทพ (มหาชน) จำกัด. สัมภาษณ์. 29 กรกฎาคม 2551.)

4.3.3 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1. ระบบคมนาคมขนส่งไม่สะดวกและค่าใช้จ่ายในการขนส่งค่อนข้างสูง

2. ค่าสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา มีราคาสูง ซึ่งกระทบต้นทุนการผลิต

3. ค่าเช่าสำนักงาน ที่พัก อยู่ในระดับสูงมาก การตั้งโรงงาน จึงต้องใช้เงินทุนจำนวนมาก (สุชาติ เศวตกมล. สัมภาษณ์. 5 สิงหาคม 2551.)

4.3.4 ด้านข้อมูลข่าวสาร

1. ขาดข้อมูลข่าวสารสถิติการนำเข้า และการส่งออก ในรายสินค้าตามที่เกิดขึ้นจริงมีเฉพาะข้อมูลที่เป็นกลุ่มสินค้าที่รัฐบาลประกาศอย่างเป็นทางการเท่านั้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

2. ขาดแคลนข้อมูลที่จำแนกเป็นรายสาขาเศรษฐกิจและรายธุรกิจ ทำให้นักลงทุนมีข้อจำกัดในการตัดสินใจเพื่อทำการค้าและการลงทุน (ไพโรจน์ ปฐมวัฒน. สัมภาษณ์. 22 กรกฎาคม 2551.)

4.3.5 ด้านอื่น ๆ

1. นักลงทุนท้องถิ่นขาดแคลนเงินทุน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการร่วมทุน กับต่างชาติ อีกทั้งยังขาดประสบการณ์ ในการดำเนินธุรกิจและการแข่งขันในตลาดโลก

2. ความขัดแย้งระหว่างนักลงทุนต่างชาติกับผู้ร่วมลงทุนท้องถิ่น เนื่องจากแนวทางในการบริหารงานแตกต่างกัน ปัญหาการแบ่งปันผลประโยชน์ไม่ลงตัว แต่ปัจจุบันเริ่มลดน้อยลงมาก เนื่องจากการลงทุนเป็นต่างชาติ 100 % มากขึ้น

3. ขาดแคลนแรงงานฝีมือและผู้บริหารระดับกลางที่มีประสบการณ์ ในการดำเนินธุรกิจสมัยใหม่ (ภูมิทัศ รุมังคละ. เศรษฐกร. สัมภาษณ์. 16 กรกฎาคม 2551.)

4. การปฏิรูประบบการเงิน การธนาคารยังมีความล่าช้าอยู่

5. การลงทุนในเวียดนาม ควรปรึกษาผู้เชี่ยวชาญในท้องถิ่นในหลายเรื่อง เช่นการเช่าพื้นที่ในนิคมอุตสาหกรรม

6. การค้าขายในเวียดนามใช้เงินสดสกุลเงินด่อง และดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ไม่นิยมใช้เช็ค สำหรับนักลงทุนต่างชาติควรเปิด L/C เพื่อลดความเสี่ยง (เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิจัยธนาคารกรุงเทพ (มหาชน) จำกัด. สัมภาษณ์. 29 กรกฎาคม 2551.)

7. การจัดกิจกรรมทุกประเภทรวมทั้งการส่งเสริมการขายต้องขออนุญาตก่อนทำให้ค่าใช้จ่ายในการโฆษณาสูงมาก อีกทั้งยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ (เจ้าหน้าที่บริษัท TAY NINH TAIIOCA. สัมภาษณ์. 30 กรกฎาคม. 2551.)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved